

Návštěva H[onzy] Š[imsy] v Jílovicích

Cítí (on i Balabán) cosi nelidského, proti-lidského, člověka svazujícího na mých tezích z poslední doby (např. zvláště v dopisu ad starý *Mlat* – otázka Marie Čejkové);<sup>1</sup> nic přesnějšího ani bližšího se mi nepodařilo z Honzy dostat. Kromě toho dvakrát naznačil, že Balabánovy poznámky k „Inkarnaci“<sup>2</sup> i jeho vlastní distance je motivována (zde asi reprodukuji nepřesně) z Balabánovy strany pokusem přece jen nakonec interpretovat mne jako liberála, zatímco oba jsou poněkud nervózní (což není Honzův termín, ale vystihuje) z možnosti, že by tomu tak nemusilo být, kteroužto možnost ztvárnili proti Aleně Balab[ánové] ve formuli, že jsem barthovec.

Ptal jsem se, jak se mohu případně přihlásit k „nové orientaci“, především však, jak si mohu učinit jasno o samotné „nové orientaci“.

(Jílovice, 27. 7. 1959; 590727–1.)<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Jde o poznámky k blíže neurčenému textu P. Teilharda de Chardin (nedatované, ovšem pocházející patrně z 12. 5. 1959, stejně jako předchozí záznam v tomtéž poznámkovém sešitě). – Pozn. red.

<sup>2</sup> Jde o první záznam z rukopisně vedeného sešitu poznámek (bez dalšího označení), na nějž navazují další poznámky z 27. 7., 31. 7. (pravděpodobně) a 2. 8. 1959. – Pozn. red.

<sup>3</sup> Jde o Jílovice u Kláštera nad Dědinou, v němž v r. 1957–1963 působil jako vikář a farář Hejdánkův přítel Jan Šimsa. – Pozn. red.